

lyst eller lidt mere mørkt i Øjeblikket. Den højtærede Finansminister er saa forfærdelig ivrig nu for at faa os til at male lyst, det synes jeg har været Tendensen i Finansministerens Tale. I alt Fald formaner han disse Sortseere meget alvorligt. Jeg tror nu ikke, det er fornødent. Jeg tror, at vi for saa vidt alle paa den ene Side kunne være enige om, at den danske Stats Tilstand i Øjeblikket er meget vanskelig, men paa den anden Side, at den ikke er fortvivlet, det gælder baade Staten og det hele Samfund. Jeg ser derfor ikke, at der er nogen stor Fornøjelse ved at blive ved at diskutere, om det er en lille Smule lysere eller en lille Smule mørkere. Den afgørende Kendsgerning er, at den danske Stat i Øjeblikket ikke har de fornødne Indtægter, Kendsgerningen er den, at vi i et Aar have haft et Underskud, som er betydelig over Halvdelen af vore regelmæssige Indtægter i et meget unormalt Aar, men at vi i et normalt Aar nu arbejde med et Underskud af mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ af den danske Stats regelmæssige Indtægter, et Underskud, som er betydeligt større end hele det Beløb, som vore samtlige direkte Skatter hvert Aar indbringe i Statskassen. Dette have vi nu som et Normalunderskud, det er forholdsmaessigt set et meget større Underskud end det, som den franske Stat havde i Aarene nærmest forud for Revolutionen i 1789. Dette er den rent praktiske Kendsgerning, og det Spørgsmaal, som nu foreligger for Ministeriet og her for Folketinget, det er, hvorledes man skal komme ud af denne Tilstand, under hvilken man i Længden ikke kan blive ved at leve.

Der synes jeg, den højtærede Finansminister kunde lære af Udlandet, der synes jeg, at han kunde hente nogle af sine Sammenligninger med Udlandet, idet han kunde spørge, hvorledes have Finansministre, Rigsdage og Regeringer i andre Lande handlet overfor en lignende Situation. Og hvis han har kastet et Blik rundt om i Europa i det sidste Aar, hvad han sikkert har gjort, saa vil han se, at man mange Steder har kæmpet mod store Underskud ligesom hos os og i mange Tilfælde af lignende Grunde, men alle Vegne er man med stor Kraft gaaet i Gang med Løsningen af den Opgave at tilvejebringe Balance. Det gælder ikke blot de store Stater, men ogsaa de mindre. Et Land som Holland viste sig saaledes fornylig at have et Underskud, som var grumme beskedent i Sammenligning med det, vi arbejdede med, og øjeblikkelig har man prøvet paa at faa det klaret. Der kan jo maaske være en

eller anden Stat, der danner Undtagelse i saa Henseende, men de Stater, som man alvorlig regner med, tror jeg, alle øjeblikkelig eller ganske overordentlig hurtigt bestræbe sig for at tilvejebringe Balance. Nogen Tid ventede Tyskland, men dog ikke under Forhold som dem, vi i Øjeblikket befinde os i.

Jeg husker den højtærede Finansminister fra en Gang i Fjor, da han en Dag i Marts Maaned stod som Medlem for Æbeltoftovre paa sin Plads og vendte sig mod den daværende Finansminister, og han var alvorlig, jeg tror, jeg kan sige, han var højtidelig, og han var strengt formanende. Den daværende Repræsentant for Æbeltoft, der jo ogsaa nu er Repræsentant for Æbeltoft og Finansminister, var den Dag meget streng og meget fordringsfuld. Han vendte sig mod den daværende Finansminister og bad ham, om han dog endelig vilde give en Finansplan, give Besked om Hovedlinierne i Ministeriets Finanspolitik. Han sagde til ham: Efter at der er gaaet saa lang Tid, siden de nye Skattelove ere traadte i Kraft, og efter at vi nu have faaet Bankgarantien saa nogenlunde i Orden, ville Vælgerne være berettigede til at spørge: hvilke ere Hovedlinierne i Regeringens Finansplan? Dette Spørgsmaal stillede den højtærede Finansminister den Gang meget ivrigt. Desværre er Iveren for at besvare Spørgsmaalet forsvunden hos ham fra det Øjeblik, han selv overtog Stillingen som Finansminister; i alt Fald synes det mig, at den er traadt meget mindre frem i de Udtalelser, han senere har fremsat overfor dette Ting. Jeg ser ikke rettere end, at Finansministeren har været noget vaklende ogsaa overfor dette Ting i sin Holdning paa dette Punkt. I Sommer, da han forelagde Forslaget om Statslaan, sagde han egentlig først dette: ja, det kan jo være en rum Tid endnu, før vi kunne faa tilstrækkelig Klarhed til, at jeg kan trække Hovedlinierne op for, hvorledes Finanspolitikken skal være. Efter at Diskussionen havde fundet Sted, formindskedes Tidsrummet, han stillede os ligesom i Udsigt, at i Løbet af denne Vinter skulde der komme til at foreligge et Grundlag for Rigsdagens Arbejde i saa Henseende. Saaledes forstod vi ham i ethvert Tilfælde den Gang. Saa mødte den højtærede Finansminister nu her og forelagde Finansloven, og den Dag var alt skudt ud til næste Aar; intet i Aar, alting først til næste Aar, der var da ikke skaffet tilstrækkelige Oplysninger.

Den højtærede Finansminister har jo